

Broeders bij nonnen waar zijn we aan begonnen

Blijspel in drie bedrijven

door

W.A. DE GROOT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BROEDERS BIJ NONNEN WAAR ZIJN WE AAN BEGONNEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **W.A. DE GROOT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MOEDER-OVERSTE BRASPENNING - zeer strenge hoofdnon van het klooster.

LUDWINA - non en kaarsenmaakster.

BETTINE - non die flesjes weiwater afvult.

DOROTHE - non die handwerkjes maakt .

CLEMENTINA - non en huishoudelijk werkster.

KARDINAAL KOOPS - kardinaal van het bisdom waaronder het klooster valt.

THEODORUS - broeder, te gast in klooster.

HELMUS - broeder, te gast in klooster.

LEONARDO - broeder, te gast in klooster.

MADELEINE - stagiaire.

BISSCHOP MACHIELSEN - goede bekende van Braspenning.

DECOR:

Kloosterdecor met 3 deuren. De linkerdeur leidt naar de kamer van Moeder overste. De deur in de rechterwand verschaft toegang tot het onderkomen van de broeders. De achterdeur is voor al het overige. In de achterwand bevindt zich een glas-in-lood raam. (evt geschilderd) Tegen de rechterwand een schrijftafel met eenvoudige stoel. Onder het glas-in-lood raam staat een brede lage kast met daarop kaarsen, koperen bekers en de bijbel. Middenvoor een grote eettafel met 7 stoelen erachter. Op de tafel staan kandelaars en kelken. De rest inrichten naar eigen smaak met bijvoorbeeld kruisbeelden, maria-beeldjes etc. Het geheel in het eerste bedrijf wel sober houden.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, zitten de volgende personen aan de werktafel: Ludwina, die kaarsen maakt door een lont met regelmaat onder te dompelen in een pan was. Bettine die met een schenkan en trechtertje, flesjes met wijwater vult. Dorothe met een borduurwerkje in handen. Na enige tijd komt zuster Clementina binnen met een bak aardappelen en een emmer water. Ook zij neemt plaats aan de werktafel waarna ze de aardappelen gaat schillen.

LUDWINA: *(schrikt als ze Clementina binnen ziet komen)* Nee hè!... Het is toch nog geen etenstijd zeker?

CLEMENTINA: Nog niet, maar met een half uurtje ben ik wel zover.

DOROTHE: *(tegen Ludwina)* Waarom vraag je dat?... Heb je je werk soms weer niet af?

LUDWINA: *(somber)* Nee, nog lang niet... Ik moest vandaag 1100 kaarsen maken van M-O, maar ik krijg dat nooit klaar!

BETTINE: *(ziet het ook niet zitten)* Nou, dan ben je niet de enige, want ik krijg al deze flesjes vandaag ook niet afgevuld!

DOROTHE: *(gemeen)* Dan hadden jullie vanmorgen maar vroeger moeten beginnen!

LUDWINA: *(vol onbegrip)* Nog vroeger?... Wij zaten hier verdorie vanmorgen om vijf uur al te werken, maar het is gewoon nooit genoeg tegenwoordig!

CLEMENTINA: *(resoluut)* Zo is dat ja!... M-O denkt volgens mij dat wij machines zijn, die zij 's morgens om vijf uur aan kan zetten, en die er dan niet meer mee ophouden totdat zij vindt dat ze genoeg verdiend heeft!... *(boos)* Het serpent!

DOROTHE: *(verdedigend)* Zo mogen jullie niet praten over moeder! ...Jullie weten best dat ze er hier alles aan doet om de eindjes aan elkaar te knopen!

LUDWINA: *(boos)* Dat zeg jij elke keer als het over het werk gaat! Maar toen ik hier eenentwintig jaar geleden ben gekomen, hoefde ik maar 300 kaarsen per dag te maken één jaar geleden waren het er al 850 " en nu zelfs 1100! Waar is het eind?

BETTINE: *(mee eens)* Zo is het hoor, Ludwina! Je moet hier tegenwoordig dag en nacht werken om alles klaar te krijgen, maar vraag niet om een nieuwe corset, want daar is nooit geld voor! *(Ludwina en Clementina knikken instemmend)*

DOROTHE: *(bot)* Nee, natuurlijk is daar geen geld voor!.. Pfff, een corset, wat moet je eigenlijk met zo'n ding?

BETTINE: *(resoluut)* Jij niks!... Maar als ik hier nog lang rond moet

lopen in dat versleten ding, dan hangt mijn voorkomen binnenkort nog slapper dan de wasdraad buiten... en die hangt zowat aan de grond!

CLEMENTINA: (*instemmend*) Precies!... En het is niet alleen een nieuw corset wat je hier niet krijgt, maar ook het eten is tegenwoordig beneden alle peil!!!

DOROTHE: (*verdedigend*) Daar heb ik anders nog niks van gemerkt hoor!... Neem nou die Parijse aardappeltjes van de afgelopen dagen, die zijn toch heerlijk!?

CLEMENTINA: (*beetje vals*) Dat waren geen Parijse aardappeltjes, Dorothé het waren gewoon bintjes, waar ik de rotte plekken van af had gesneden!

DOROTHE: (*als boven*) Zo erg kan het niet zijn!... Het zal wel meevallen!

CLEMENTINA: Oh ja!... Maar ik weet dan toch zeker, dat die aardappelen die M-O tegenwoordig voor ons meebrengt, hè die hebben meer haren dan de paus, (*maakt vlug een kruisgebaar*) en als ik de zak niet goed dichtknoop, dan doen ze zelf de kelderdeur open! (*houdt dan demonstratief een piepklein aardappeltje als bewijs omhoog*) Hier, en zo zijn ze allemaal! Je moet hier zowat een mud aardappelen schillen om één pannetje vol te krijgen! (*gooit boos het aardappeltje in de emmer water*)

DOROTHE: (*verdedigend*) Misschien was de oogst slecht dit jaar, en zijn er gewoon geen betere aardappelen te koop op de markt!

CLEMENTINA: Als dat zo is, dan had ik dat graag eens met mijn eigen ogen gezien, maar als ik aan haar vraag of ikzelf de boodschappen mag doen, dan weet ik al precies wat ze zegt! (*staat op, handen in haar zij en met geheven hoofd*) Zeg, wat denk je wel?... Ik ben hier de baas, ik ga over het geld, en daarom doe ik de boodschappen!... Allemaal ikke, ikke, en nog eens ikke!!

BETTINE: Ja, ikke, ikke, en wij hebben niks om door te slikken!

LUDWINA: Wat vinden jullie ervan, als wij eens een brief zouden schrijven aan kardinaal Koops?

DOROTHE: (*achterdochtig*) Wat voor een brief?

LUDWINA: (*fel*) Een protestbrief natuurlijk!... En daarin schrijven we dat we hier als slaven worden behandeld!

CLEMENTINA: (*mee eens*) Ja, en we schrijven ook dat het eten, euh... dat het eten euh... euh...

LUDWINA: (*valt haar bij*) Niet te vreten is!

BETTINE: (*opstandig*) En dat de corsetten tot op de draad versleten zijn, dat moet er ook in! (*het is even doodstil en allen kijken Bettine aan*)

LUDWINA: (*bedenklijk*) Nou? Ik weet niet of we de kardinaal wel lastig moeten vallen over de toestand van onze corsetten hoor, Bettine?

DOROTHE: Ik vind dat we de kardinaal überhaupt niet moeten lastigvallen met dit soort kleinigheden!

CLEMENTINA: (*boos*) Dat zijn geen kleinigheden, Dorothé... De enige kleinigheden hier in dit klooster zijn de aardappels die ik schil! (*gooit weer een aardappeltje in het water*)

BETTINE: Ho ho, en wat dacht je van de reden dat Dorothé geen corset nodig heeft? Zijn dat soms geen kleinigheden?

DOROTHE: (*beledigd*) Nou zeg!

LUDWINA: Daar gaat het hier niet om, Bettine... Als we een brief gaan schrijven aan de kardinaal, dan moet die kort en zakelijk worden opgesteld, daar gaat het om!... Ik begin er vanavond nog aan.

CLEMENTINA: En ik ga je daarbij helpen, Ludwina! (*staat op en pakt haar spullen*) Maar nu ga ik eerst de aardappels opzetten en de sla wassen. (*naar achterdeur*)

BETTINE: Gedverderrie, alweer sla?... Dat is vandaag dan voor de negentwintigste keer op rij!

CLEMENTINA: Nog twee dagen, Bettine... Dan is de maand om, en beginnen we aan de erwten, dertig keer!

LUDWINA: (*trekt vies gezicht*) Bah, erwten!... Kan dat nu echt niet anders?

CLEMENTINA: (*weer M-O imiterend*) Wat denk je wel? Ik ben hier de baas, ik ga over het geld, en daarom doe ik de boodschappen! (*wil achter af als M-O daar juist binnenkomt. Bettine en Ludwina hervatten hals over kop hun werk*)

M-O: (*streng*) Waarom wordt er hier niet doorgewerkt, zoals ik jullie heb opgedragen?

DOROTHE: (*onderdanig en slijmerig*) Ze zaten weer eens te klagen over het eten, moeder, zoals altijd! (*valse blikken van de anderen naar Dorothé*)

M-O: Oh, is dat zo? En wat is er mis met het eten als ik vragen mag?

CLEMENTINA: (*brutaal*) Wel, de aardappelen zijn zo rot als een pruim, om maar eens wat te noemen, maar bovenal is het hier elke dag hetzelfde!

M-O: (*tactvol*) Tsja, als jullie nou in plaats van te klagen, eens wat harder werkten, dan konden we wel ander eten kopen! Maar nee, klagen, zeuren en zaniken doen jullie veel liever, en daardoor is er geen geld, en zonder geld, géén eten!

CLEMENTINA: (*achterdochtig*) Volgens mij is er geld genoeg, alleen wordt het verkeerd uitgegeven!... Waarom laat u mij de boodschappen niet doen?

M-O: (*furieus met handen in haar zij en opgeheven hoofd*) Zeg, wat denk je wel? Ik ben hier de baas, ik ga over het geld, en daarom doe ik de boodschappen, begrepen?

CLEMENTINA: (*nijdig*) Jawel hoor... Het is weer volkomen duidelijk! (*achter af*)

DOROTHE: (*slijmerig*) Wat is ze lastig hè, moeder, die Clementina?

M-O: Inderdaad ja, maar haar dagen zijn geteld hier in dit klooster, let maar eens op! (*zeer luid*) Ik ben hier de baas, en ik bepaal hoe het er hier aan toe gaat!! (*dan zeer boos tegen Ludwina en Bettine, die nog niet bezig waren vanwege het conflict*) En jullie? Waar zitten jullie op te wachten? Werken heb ik gezegd! Nou? (*Bettine en Ludwina gehoorzamen direkt.. Dan alleraardigst tegen Dorothe*) En jij, Dorothe?... Hoever ben jij met je borduurwerkje?

DOROTHE: (*verontschuldigd*) Ja, sorry hoor, moeder, maar vanwege al die toestanden hier ben ik niet erg opgeschoten met mijn werk.

M-O: Geeft niks hoor... Morgen weer beter zeg ik altijd maar... Toch?

DOROTHE: Ik hoop het... (*gebaart dan dat ze M-O even apart wil spreken en samen begeven ze zich tot bij de linkerdeur... Daar volgt een onverstaanbaar gesprek, waarbij Dorothe steeds gebaren maakt richting Ludwina en Bettine. Na twintig seconden*)

M-O: Zo! Er gaat hier een brief geschreven worden heb ik ontdekt! (*Ludwina en Bettine durven haar niet aan te kijken*) En aan kardinaal Koops nog wel! (*dan heel erg boos*) Van wie kwam dat idee?... Nou?

DOROTHE: (*wijzend naar Ludwina*) Van haar, moeder!... Zij was het die...

M-O: (*zeer streng*) Stil!... Ik wil het van hen zelf horen!... Nou, zeg op, wie gaat er hier een brief schrijven!? (*Ludwina kijkt Bettine verdrietig aan. Bettine durft Ludwina niet aan te kijken en gaat met gebogen hoofd verder met het vullen van de waterflesjes... Door de zenuwen loopt er echter meer water naast als in de flesjes. M-O woedend*) Komt er nog wat van?... Ik vroeg wie er hier een brief gaat schrijven?

LUDWINA: (*beschaamd en bijna niet hoorbaar*) Ik zou dat doen...

M-O: Dat heb ik niet verstaan ... Zeg het nog eens!

LUDWINA: (*gaat staan met gebogen hoofd*) Ik wilde een brief schrijven aan onze kardinaal.

M-O: (*woest*) Jij! Goh wat valt me dat van je tegen zeg!... Jij, die ik...

BETTINE: (*gaat ook staan en valt M-O in de rede*) Nee!... Niet alleen zij! Wij allemaal zouden die brief schrijven! Behalve Dorothe dan hè, want... die heeft het te druk met ons te verraden! (*Clementina terug op langs achterdeur*)

M-O: (*gemeen en vol minachting*) Tsjonge jonge wat zielig!... En wie

zegt dat de kardinaal jullie gelooft? (*het is even stil totdat Clementina naar voren stapt en resoluut zegt*)

CLEMENTINA: Ik!

M-O: (*minachtend*) Jij?

CLEMENTINA: Ja, ik ja! Want als hij een echte christen is, dan weet hij ook dat er in de bijbel staat, "hebt uw naasten lief", maar al wat hier gebeurt, is verre van dat!

M-O: En waarop baseer jij dat?

CLEMENTINA: Op u!... Wij moeten hier werken tot we erbij neervallen, maar we krijgen er nooit iets voor terug!

M-O: (*boos*) Niets voor terug?... Niets voor terug!... En het eten dan?

CLEMENTINA: Eten?... Welk eten?

M-O: Nou, eh, brood, aardappels, groenten eh... en eh...

CLEMENTINA: Ja, ga verder!

M-O: Ik hoef niet verder te gaan, want meer kunnen we niet betalen!

CLEMENTINA: Precies, en dat bedoel ik!... Wij zijn van mening, (*dan twijfelend*) ja behalve Dorotheé dan, dat er meer mogelijk moet zijn met het geld dat wij verdienen dan alleen maar brood, aardappelen en groenten!

M-O: (*sceptisch*) Oh ja... zoals wat dan?

CLEMENTINA: Nou, vlees bijvoorbeeld!... Het is minstens tien jaar geleden sinds ik hier voor het laatst een gehaktbal gezien heb!

M-O: Daar hebben we geen geld voor!

LUDWINA: En kaas, voor op de boterham?

M-O: (*boos*) Kaas?!

LUDWINA: Jaha, kaas ja... Dat gele spul dat... (*vraagt dan twijfelend aan Clementina*) Zeg, het was toch geel, hè?

CLEMENTINA: Jawel, kaas is, (*bedenkt zich*) sorry, was geel!!

LUDWINA: Precies, en je kon het op je brood doen, dat was nog eens lekker!

M-O: Tsja, helaas, ook daar is geen geld voor!

BETTINE: (*brutaal*) En hoe zit het met de corsetten?... Wanneer krijgen we daar onderhand eens een nieuwe van?

M-O: (*verbaasd*) Is die van jou nou alweer versleten dan?

BETTINE: (*verontwaardigd*) Nee, het is niet alweer versleten, maar nog steeds versleten!... Ik heb verdorie al vijftien jaar dezelfde aan! Met sluitspelden en wasknijpers moet ik de boel bij elkaar zien te houden!

M-O: (*stug*) Mooi, en zolang als dat nog lukt, is er geen enkele reden om een nieuwe te kopen!... Phuh, we kunnen ons geld wel beter besteden!

CLEMENTINA: (*achterdochtig*) Ja, zeker aan die geheime pakketjes die u altijd krijgt!

M-O: (*vinnig*) Daar is niks geheims aan! Die zijn alleen eh... eh... privé, dat zijn ze!

LUDWINA: Als het dan niet geheim is, wat zit er dan in?

M-O: (*omslachtig*) Nou gewoon eh... eh lectuur en zo! Dat zit er in!... (*krijgt ingeving*) Oh, en lesmateriaal voor onze stagiaires, dat zit er ook wel eens in!

LUDWINA: Pff... Het is al wel vijf jaar geleden sinds wij hier een stagiaire gehad hebben, maar die pakketjes komen elke week!

BETTINE: Ja, en nog wel per aangetekende post ook!!

M-O: Zo doen ze dat bij het bisdom altijd en over stagiaires gesproken, toevallig dat er vandaag weer eentje komt!

CLEMENTINA: (*handen in haar zij*) En waarom weten wij daar weer niks van?

M-O: (*wendt zich tot Dorothé*) Maar dat had ik toch aan jouw verteld, Dorothé?

DOROTHE: (*stomverbaasd*) Aan mij?... Ik weet van niks. U hebt alleen verteld van... (*wordt op ernstige toon onderbroken door M-O*)

M-O: Jawel, Dorothé! Ik heb het wel tegen jou gezegd, maar jij bent het vergeten door te geven!

DOROTHE: (*als boven*) Oh jah?

M-O: (*zeer streng*) Jaa! (*geeft Dorothé een por*)

DOROTHE: (*snapt dan M-O's bedoeling*) Goh ja, dat klopt ja. U had het mij wel verteld, maar ik ben het vergeten door te geven!... Zo is het!

M-O: Hier, zien jullie nou wel?... We zitten een beetje krap bij kas, maar we hebben tenminste geen geheimen voor elkaar! En omdat dat zo is lees ik voortaan eerst alle uitgaande post, voordat die verstuurd wordt! Nog vragen?!

DOROTHE: (*slijmerig*) Ja, hoe heet de nieuwe stagiaire moeder?

M-O: (*kijkt Dorothé boos aan*) Madeleine, maar ook dat had ik al tegen jou gezegd, Dorothé! (*tegen allen*) Oh, en eh... Madeleine hoeft niets te weten van onze probleempjes hier hè, begrepen!! (*allen knikken*) Mooi, dan wens ik jullie een smakelijk eten, en tot vanavond! (*links at*)

BETTINE: (*opgelucht*) Zo, die is weg!

LUDWINA: (*boos richting Dorothé*) Ja, en onze kans om ongemerkt een brief te kunnen schrijven is ook weg!! .. Dankzij jou!

CLEMENTINA: Rustig maar, onze kans komt nog wel, Ludwina. Laten we nu eerst maar eens kijken, of we het een beetje gezellig kunnen maken voor Madeleine en dan praten we na het eten wel verder... (*schrikt hevig*) Oei, het eten! Dat was ik helemaal vergeten! (*rent naar achterdeur*) De aardappelen! (*af*)

BETTINE: (*Clementina nawijzend*) Volgens mij eten wij hier vandaag

aangebrande Parijse aardappelen!

CLEMENTINA: (*terug op met een rokende pan die ze op de tafel kwakt*)

Oh jée! Wat erg!

LUDWINA: (*nuchter*) En zoals ik het bekijk, eten we alleen maar sla, vandaag!

CLEMENTINA: (*licht het deksel van de rokende pan, blust deze vervolgens met de kan wijwater van Bettine en kijkend in de pan zegt ze teleurgesteld*) ...Gezien de situatie vrees ik dat we alleen maar sla eten vandaag!

LUDWINA: (*tegen Bettine*) Nou, wat heb ik gezegd?

DOROTHE: (*bazig*) Dat komt er nu van hè!?!... Jullie zitten enkel maar te klagen, en daardoor hebben we nog geen fatsoenlijk eten ook vandaag!

BETTINE: (*boos*) Houd jij alsjeblieft je mond dicht ja, want jij hebt al wel genoeg gezegd vandaag!

DOROTHE: (*staat op en zegt boos*) Ik praat hier wanneer ik wil ja!... En als jullie eens wat harder werkten, dan hadden we grote aardappelen kunnen kopen en die branden niet aan in twee minuten!... Zo is de situatie!

CLEMENTINA: (*furieus*) Oh ja, en hoe zit het met jouw situatie, en met jouw werk?

DOROTHE: (*hoofd afgunstig omhoog*) Mijn borduurwerkjes zijn altijd keurig op tijd klaar!

CLEMENTINA: (*tegen Bettine en Ludwina*) Nogal logisch, al doet zij drie maanden over zo'n borduurwerkje dan wordt er nog niks tegen haar gezegd!

DOROTHE: (*afgunstig*) Ja, en wat dan nog?... Ik krijg gewoon zoveel tijd omdat ik heel erg verantwoordelijk werk af moet leveren, en daar komt nog bij, dat mijn borduurwerkjes altijd heel erg gewild zijn, op onze jaarlijkse verkoopdag.

BETTINE: (*spottend*) Ja logisch, want dat is omdat ze zo zeldzaam zijn!

LUDWINA: Zeg!... In plaats van hier te gaan staan kibbelen over die achterhaalde borduurwerkjes van haar, kunnen we ons beter afvragen hoe we het met het eten moeten doen!

CLEMENTINA: (*staat op met de pan verbrande aardappelen*) Ik zal kijken of ik de zwarte plekken eraf kan snijden, en dan het overschot wat opbakken, en dan zien we wel! (*loopt richting achterdeur*)

DOROTHE: Houd je er wel een beetje rekening mee dat we hier straks met z'n vijven zijn!?

CLEMENTINA: (*paniekerig*) Ooh jee, dat is waar ook! Die stagiaire moet natuurlijk ook nog eten!... (*berustend*) Nou ja, veel zal het niet zijn, maar ik doe mijn best! (*achteraf*)

BETTINE: Zullen wij dan alvast onze spullen opruimen, en de tafel dekken, Ludwina?

LUDWINA: Dat is goed, Bettine... *(staat op en gaat aan het werk. Even later vraagt ze aan Dorothe, tegen beter weten in)* Help je ook mee, Dorothe?

DOROTHE: *(klaaglijk)* Nee, vandaag maar niet, want ik heb weer zo'n last van m'n eksterogen! *(voelt met pijnlijk gezicht aan haar voeten)*

BETTINE: *(ongelovig)* Daar was daarstraks anders niets van te merken, toen moeder overste hier was!

DOROTHE: Toen had ik er ook nog geen last van, het is eigenlijk pas net begonnen!

BETTINE: *(ongelovig)* Hoe kan dat nou toch?... Eksterogen doen niet zomaar ineens pijn... Je hebt er wel of je hebt er geen, dat is nog nooit... *(onderbroken door Ludwina)*

LUDWINA: Laat maar, Bettine... Die eksterogen van haar zijn anders... Die doen alleen zeer als het haar goed uitkomt! *(ruimt verder op en haalt samen met Bettine servies en bestek uit de kast. Dan klinkt er een ouderwetse deurbel van achter)*

DOROTHE: *(springt op en loopt probleemloos richting achterdeur, maar halverwege bedenkt ze zich en zegt, al strompelend, bij elke stap)* Auw, auw, auw! *(gaat dan achter af)*

BETTINE: Dat zal de stagiaire zijn!... Hoe was haar naam ook alweer?

LUDWINA: Madeleine dacht ik...

BETTINE: Oh ja, Madeleine ja, nou, ik hoop dat ze het een beetje naar haar zin heeft hier bij ons.

LUDWINA: *(zorgelijk)* Wat dat aangaat vrees ik het ergste, want het is de laatste tijd gezelliger op het kerkhof, dan hierbinnen!... Maar stil nu, want daar zul je der hebben. *(Dorothe terug van achter met Madeleine bij zich. Madeleine draagt kleding die lijkt op een Engels schooltenu en heeft een kleine koffer bij zich)*

DOROTHE: *(vlot lopend met envelop bij zich)* Kom maar verder hoor!

MADELEINE: *(beetje verlegen)* Graag.

DOROTHE: Dit zijn de zusters Ludwina en Bettine... Ludwina is onze kaarsenmaakster en Bettine vult hier doorgaans te weinig wijwaterflesjes!

LUDWINA: *(staat op en geeft Madeleine een hand)* Van harte welkom in ons klooster.

BETTINE: *(geeft ook een hand en zegt vriendelijk)* En ook namens mij van harte welkom en ik hoop dat je het reuze naar je zin zult hebben, hier bij ons! Eh, hoe lang duurt jouw stage?

MADELEINE: Dat is moeilijk te zeggen, want de één zegt zes maanden en de ander spreekt weer over een half jaar dus nou weet ik het zelf

eigenlijk ook niet precies meer!

DOROTHE: (*tegen Ludwina*) Zes maanden, en een half jaar is toch hetzelfde?

LUDWINA: (*nors*) Hier wel ja, want hier is elke dag hetzelfde! Maar vertel eens, Madeleine, hoe komt het dat jij op zo'n jonge leeftijd al non wilt worden?

MADELEINE: Nou, dat zit zo... Ik had een paar jaar geleden verkering met een jongen die John heette, maar na een tijdje kwam ik erachter dat hij een protestant was!... Nou, toen ik dat thuis vertelde was het huis te klein, en wilden mijn ouders dat ik hem ging overtuigen, van al het goede, binnen het katholieke geloof!

DOROTHE: (*benieuwd*) Jaha, en toen?

MADELEINE: Nou, toen zijn we driftig in de bijbel gaan lezen, met als gevolg dat IK nu overtuigd ben, maar ook dat John inmiddels al lang getrouwd is met een ander!... En vandaar dus...

BETTINE: Het leven gaat dus daarbuiten ook niet altijd over rozen?

MADELEINE: (*beteuterd*) Och, misschien wel, alleen zijn de stekels nogal lang!

BETTINE: (*medelevend*) Och arm kind, kom maar, dan laat ik je ons slaapverblijf zien, en dan help ik je ook meteen mee met uitpakken. (*met Madeleine naar achterdeur*)

LUDWINA: Oh eh, Madeleine!... Heb je al gegeten, of eet je zometeen met ons mee?

MADELEINE: (*gretig*) Nou, ik ben al vanaf vanmorgen acht uur onderweg zonder eten, dus ik eh... ik heb honger als een eh... een eh ... (*komt er niet op*)

BETTINE: Als een leeuw?

MADELEINE: Ja, dat is het ja, als een leeuw!

LUDWINA: (*bedenkkelijk*) Daar was ik al bang voor.

MADELEINE: Wat is er?... Heb ik iets verkeerd gezegd?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto